

Núm. de Protocol: AD-089-1/05

TSA: 36/06

S E N T È N C I A NÚM. 69-2006

PARTS:

Apel·lant: GOVERN

Representant: S.G.

Advocat: R.C.

Apel·lada: J.S.M.

Representant: J.A.V.

Advocat : C.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 25 d'octubre de 2006

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-089-1/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles número 2006-07, de 28 d'abril de 2006, va estimar parcialment la demanda formulada pel Sr. J.S.M.i va declarar que la desestimació pel Govern del recurs de reposició formulat per l'agent contra la resolució del Ministre de Cultura de 10 de gener de 2005, que l'havia informat que el Ministeri no autoritzava la construcció del muret de tancament de la seva propietat, situada en l'entorn de protecció de l'església de Sant Miquel d'Engolasters, era ajustada al Dret.

2.- El Govern interposa un recurs d'apel·lació contra la sentència argumentant que si el que cal és analitzar si el muret construït pel Sr. S. és contrari a la normativa que regula els usos i construccions en els entorns de protecció, aquest ho és, contràriament al que indica la sentència, i d'una altra banda raona que l'atorgament d'una llicència d'obra pel Comú sense haver donat coneixement de l'expedient al Ministeri competent en matèria de Cultura equival a una llicència nul·la de ple dret, no legalitzable a posteriori, indicant, finalment, que la llicència estava caducada.

3.- De l'escrit d'apel·lació se n'ha donat trasllat ala representació de la part agent, que el contesta fent valer el dret legítim de tot propietari de tancar la seva propietat i que el muret és compatible amb l'entorn de protecció perquè ni perjudica el caràcter arquitectònic ni la visualització de l'església.

4.- El dia 15 de setembre de 2006 ha tingut lloc la celebració de la vista oral, en la que les parts han pogut fer les manifestacions més adients als seus interessos respectius, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Per situar l'objecte d'allò que es discuteix en el present procediment jurisdiccional cal tenir en compte els antecedents que consten en el mateix, i que sintèticament són els que segueixen:

a) Després de diverses incidències procedimentals iniciades l'any 2001 i que no és el cas avaluar ara, el Comú d'Escaldes-Engordany, amb el Decret 1387/2003, de 22 d'octubre de 2003, va autoritzar al Sr. J.S. dur a terme els treballs d'acondicionament i tancat, amb un muret de pedra de 0,60 m d'altura, de la parcel·la de la seva propietat, que se situa confrontant la carretera d'Engolasters, molt a prop de l'Església de Sant Miquel.

b) Iniciades les obres, el 16 de novembre de 2004 el Ministeri d'Educació, Cultura, Joventut i Esports, va adreçar-li una carta manifestant que havent detectat l'inici de la construcció i l'existència d'un permís d'obres menors, els Serveis de Patrimoni Cultural demanaven el projecte constructiu compte tinguda la Disposició Transitòria de la Llei 9/2003, de 12 de juny de patrimoni cultural d'Andorra.

c) Mitjançant una comunicació del Ministeri 10 de gener de 2005 s'informa a l'agent que l'obra, construïda sense l'informe previ del Ministeri titular de la cultura, no queda autoritzada en virtut d'allò establert en la Disposició Transitòria de la Llei, que prohibeix noves construccions en els entorns de protecció sense l'informe favorable previ dels serveis de Patrimoni cultural, comunicació que constitueix l'acte recorregut i que la sentència apel·lada ha declarat ajustada al Dret.

Tercer.- En aquest procediment no es discuteixen els efectes d'una autorització comunal per construir en un entorn de protecció sense l'informe previ del Ministeri competent en matèria de cultura; aquesta irregularitat, si existeix, correspon denunciar-la a qualsevol persona que exerceixi l'acció pública prevista en l'article 4.4 de la Llei 9/2003 o al propi Ministeri competent en matèria de cultura, compte tingut que l'atorgament pels comuns de llicències d'obres en entorns de protecció incomplint el que disposa l'article 14 de la Llei (la falta de l'informe previ de Cultura) és constitutiu d'una infracció greu, prevista en l'article 39.3.f) de la mateixa Llei, per sancionar la qual té competència el Govern.

Per tant, com l'actuació del Comú d'Escaldes-Engordany no és objecte d'aquesta causa, no es pot analitzar la caducitat de l'expedient en el qual es va atorgar la llicència comunal d'obres que addueix el Govern en l'escrit d'impugnació de l'apel·lació ni la nul·litat de ple dret de la mateixa llicència, que també sosté, doncs si s'analitzés es desvirtuarien

completament les regles dels procediments jurisdiccionals, que només permeten avaluar l'ajustament al Dret dels actes que són objecte dels recursos interposats per la part activa del procés.

Quart.- L'objecte d'aquest litigi -i el d'aquesta apel·lació- se cenneix a l'acte recorregut pel Sr. S., és a dir, a si la carta del Ministeri de cultura de 10 de gener de 2005 que l'informava que no quedava autoritzada l'obra s'ajusta o no al Dret, amb independència de que la dita carta fos emesa fora del procediment d'autorització d'obres comunal i fins i tot un cop finalitzada l'obra autoritzada, de construcció del muret.

La Llei 9/2003, que va entrar en vigor el 17 de juny de 2003, estableix un règim transitori de dos anys -Disposició final primera- per tal que el Govern aprovi els decrets dels entorns de protecció del monuments que declara protegits, l'Església de Sant Miquel d'Engolasters entre molts d'altres; mentrestant, la Disposició transitòria considera entorns de protecció els espais compresos dins un radi de cent metres comptats des del perímetre exterior del monument, en el qual es troba la propietat del Sr. S. i el muret que ha construït. Com el règim transitori establert -punt 2 de la Disposició transitòria- és el de prohibició de tota construcció sense l'informe favorable previ dels serveis de patrimoni cultural, les autoritzacions comunals donades sense aquesta intervenció són susceptibles de les mesures a les que ens hem referit en el primer paràgraf del fonament de Dret anterior.

Tanmateix, i com ja hem posat en relleu, l'objecte d'aquest recurs és exclusivament si la carta-informe desfavorable a la construcció del muret és ajustada al Dret, ja que equival a l'informe al que es refereix el punt 2 de la Disposició transitòria.

A l'hora de determinar si l'informe del Ministeri de cultura s'ajusta al Dret o no, cal tenir en compte quins són, a falta dels decrets que delimiten els entorns de protecció, els que la Llei 9/2003 considera criteris generals sobre les intervencions en els entorns de protecció, i no poden ser altres que la prohibició d'obres que puguin perjudicar el caràcter arquitectònic o paisatgístic de l'àrea o pertorbar la visualització del bé, que recull l'article 15.6.

De la prova documental fotogràfica que consta a les actuacions, on es constata com ha quedat l'obra ja acabada, no se'n pot deduir, en absolut, que el muret vulneri allò previst en l'article 15.6; es tracta d'un mur de pedra, de 0,60 metres d'altura, construït en el límit exterior de la propietat

del Sr. S., que no solament no impedeix la visió de l'església ni en perjudica el seus valors sinó que impedeix la presència en el terreny d'elements que sí la poden pertorbar, com passava abans de la construcció del muret, tals com vehicles aparcats, persones, etc.

La sentència apel·lada raona detalladament en aquests mateixos termes i s'ha de confirmar, amb desestimació del recurs d'apel·lació interposat pel Govern.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinats d'un especial pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació del Govern contra la sentència 2006-07, de 28 d'abril de 2006, que es confirma, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.